

บันทึก

เรื่อง การขอปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

กระทรวงพาณิชย์มีหนังสือ ที่ พณ.๐๘๐๓/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงพาณิชย์มีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ กล่าวคือ ข้อ ๒ (๓) และข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ได้ให้บริษัทประกันภัยซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยซึ่งปราศจากภาระติดพันได้โดยจะซื้อได้โดยจะซื้อได้ตามมูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ตั้งไว้เท่านั้น จะซื้อเกินไม่ได้ แต่ปรากฏว่ามีบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่งได้ซื้อหุ้นของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามสิทธิที่บริษัทสามารถจะซื้อได้ในฐานะผู้ถือหุ้นเดิมจำนวน ๓๒๙ หุ้นในราคาหุ้นละ ๑,๗๐๐ บาท (มูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้หุ้นละ ๑,๐๐๐ บาท) ซึ่งราคาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่บริษัทซื้อหุ้นดังกล่าวมีราคาปิดครั้งสุดท้ายราคาหุ้นละ ๒,๕๒๕ บาท บริษัทประกันภัยดังกล่าวนี้เห็นว่าเป็นการซื้อตามสิทธิในฐานะผู้ถือหุ้นเดิมและเป็นหุ้นที่มีกำไรแน่นอนอยู่ในตัว จึงซื้อไว้เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๒๑ เป็นการซื้อไว้ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ครั้นต่อมาได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าวโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๒ ตามข้อ ๓ โดยให้สิทธิบริษัทประกันภัยสามารถซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ตั้งไว้ได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัยก่อน และในทางปฏิบัติหลังจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ประกาศใช้บังคับแล้ว นายทะเบียนประกันวินาศภัยได้ให้ความเห็นชอบแก่บริษัทประกันภัยอื่นในการซื้อหุ้นของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้ตามที่บริษัทขอมา สำหรับกรณีที่ไม่เกินราคาปิดครั้งสุดท้ายของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ซื้อ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น กระทรวงพาณิชย์จึงหารือว่า

๑. หุ้นของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่บริษัทดังกล่าวซื้อไว้ในราคาสูงกว่ามูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) จะถือเป็นการซื้อโดยถูกต้องตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ได้หรือไม่

๒. การให้ความเห็นชอบเป็นหนังสือของนายทะเบียนประกันวินาศภัยให้บริษัทประกันภัยซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นที่ตั้งไว้ นายทะเบียนประกันวินาศภัยจะมีหนังสือให้ความเห็นชอบย้อนหลังจากการที่บริษัทได้ซื้อหุ้นดังกล่าวไว้ก่อนแล้วได้หรือไม่

๓. อายุความการกระทำความผิดของบริษัทเพราะฝ่าฝืนกฎกระทรวงในการซื้อหุ้นดังกล่าวข้างต้น จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่บริษัทซื้อหรือวันที่บริษัทได้จำหน่ายหุ้นดังกล่าวออกจากบริษัท

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (สำนักงานประกันภัย) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. การที่บริษัทดังกล่าวซื้อหุ้นของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไว้ในราคาสูงกว่ามูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ย่อมถือไม่ได้ว่าเป็นการซื้อโดยถูกต้องตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) เพราะในวันที่บริษัทซื้อหุ้นดังกล่าวยังมิได้มีการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) แก่ไขกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ให้บริษัทซื้อหุ้นในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันวินาศภัย แม้ต่อมาจะมีกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) บัญญัติว่า “ในกรณีที่บริษัทซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตามข้อ ๒ (๓) บริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ตั้งไว้เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัยให้ซื้อในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ตั้งไว้” ก็ตาม ก็ไม่มีผลลบถึงการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวงดังกล่าวแล้วได้

๒. แม้จะได้มีการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) แล้ว นายทะเบียนประกันวินาศภัยก็ไม่อาจให้ความเห็นชอบย้อนหลังในกรณีที่บริษัทได้ซื้อหุ้นโดยฝ่าฝืนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) อันเป็นความผิดตามมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ แล้วได้ เพราะกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) มิได้ให้อำนาจนายทะเบียนประกันวินาศภัยที่จะให้ความเห็นชอบย้อนหลังเช่นนั้น

๓. การกระทำของบริษัทเป็นความผิดสำเร็จในวันที่มีการซื้อหุ้น ดังนั้น อายุความจึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่บริษัทซื้อหุ้นซึ่งเป็นวันกระทำความผิดเป็นต้นไป

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๒๕